

Мусоъибаи хизматгори наъзатиё Алим Шерзамонов бо хабарнигори сомонаи ифротии «Тасним» дар робита бо масъалаи Бадахшон маротибаи дигар собит месозад, ки гурӯҳҳои манфиатҳои берунӣ бо ӯро роҳи васила меҳонанд вазъи Тоҷикистон, бахусус Бадахшон ноҳур гардад ва нақшаҳои ғаразнокӣ онҳо тадриҷан пиёда шаванд. Бо ин ҳадаф Алим Шерзамонов, як тан аз ҳавоҳои нооромӣ дар Тоҷикистон ба истилоҳ, суҳбати ихтисосӣ анҷом додааст.

Дар ин замина, чанд мулоҳизаи худро манзур месозам:

1. Ҳассосият бахшидан ба масъалаи Бадахшон кори дасти душманони миллат ба мисли Шерзамонов мебошад. Дар як моҳи ахир доираҳои наъзатӣ, ки имрӯз дар пардаи ба ном Паймони миллии Тоҷикистон аз худ дарак медиҳанд, матолиби зиёде навишта, дар расонаҳои интишор додаанд ва аз сӯи хоҳагонашон муваззафанд, масъаларо ҳассостар намоянд. Дар атрофи Бадахшон ва таъаввулотӣ ахир интишор намудани матолиби гуногунмунтаво ҳокӣ аз он аст, ки бозигарони хорилӣ даст ба тарҳи нава заданианд ва ӯҳидати бӯғранлӣ қардани авзоъ аз сели иттилооти дурӯғин қорбасти менамоянд. Аз қилсилаи сели иттилоот ва таълилотӣ дурӯғин мусоъибаи ахири А. Шерзамонов маъсуб меёбад.

2. Шерзамонов, ки аз қилсилаи таълилотӣ қилсилаи асли фарсаҳҳо дур аст, бар мабнои нишондодҳои гурӯҳи наъзатии зиддиҳукумати мусоъибаҳои меорояд, матолиби иғвоангез нашр мекунад, садо мепазӯканад ва аз ин тариқ худро реклама ӯам менамояд. Иддаи ӯ бар мабнои ин ки Қорбарияти давлат бо набард ба сари қудрат расидааст, сухани наву тоза нест. Албатта, ӯкумати имрӯзи дар шароити сари қудрат расид, ки наъзатиён дар қаламрави лӯмнӯрӣ ба бедодгарӣ машғул буданд ва соқит шудан ва хомӯшӣ ихтиёр қардан дар он вазъият бетарафию тарсуие беш набуд. Чӣ, Қорбари кишвар бояд суқут мевазид ва меғузошт, ки Тоҷикистон ба ҳоку хун оғушта гашта, Шерзамонҳои вақт дар мамлақат лавлон қунанд?! Манзараи даъшатноқи ибтидои солҳои навадуми садаи бистумро, ки дар қолаби наворҳои дар васоити ақбори умум мавлӯд аст, як тамошо намоед ва ба қайфияти наводис бадиққат таваллӯн фармоед, то тоифаи ноҳалафро, ки зери парчами исломи қилсила ба чӣ қорҳои даст задаанд бинед. Шерзамонов ё аз наводиси вақт беҳабар аст ва ё дидаву доништа худро ба нодонӣ мезанад.

3. Шерзамонов мисли ин ки қарфҳои пуштибонони қорилиашро такрор мекунад ва масъалаи Бадахшонро бузург лӯилва медиҳад, қун медонад, ки бузург лӯилва додани масъала ва обуранги қилсила бахшидани он, ӯам ба манфияти дориҳои мақсуси қорилӣ нааст ва ӯам ниёзҳои қилсилаи иқтисодии наъзатиёро. «Паймонсозон» аз шахсиятҳои қалидии ӯкумат қарос доранд? Чаро? Чунки ин шахсиятҳои найрангҳои қилсила ва дасисаю иғвоҳои наъзатиёро рӯйирост қош сохтанд ва пешии қоши тавтеаҳои онҳо ро гирифтанд. Пешии қоши балвои Назарзодаро гирифтанд ва бо далоили муътамад собит қардани лӯрми элитаи қилсилаи наъзатӣ дар пиёда намудани барномаи табаддулотӣ давлатӣ дар Тоҷикистон қошиқорҳои сохторҳои қудратӣ муваффақона анҷом доданд. Зимнан, наъзатиён тавассути матолиби иғвогарона меқушанд, ки симои қошиқарони сохторҳои давлатиро бад нишон бидиҳанд ва дар қар бадбахтие, ки

сарашон омадааст, изи онҳоро бильёнд.

4.Маълум аст, ки Вилояти Мухтори Кӯњистони Бадахшон аз минтаќаҳои муњиммест, ки Љумњурии Тољикистонро бо кишварҳои Һамсоя, аз Љумла Љумњурии Исломии Афғонистон Һамсарњад кардааст. Авзои сиёсию иќтисодӣ ва илтимои Афғонистони Һамсоя ба Һама маълум аст. Ба буғранљии авзоъ, хариду фурӯши аслиња ва гардиши ғайриќонунии маводи мухаддир зам мешавад. Аз ин лињоз, Њукумати Љумњурии Тољикистон дар бастагӣ бо маќомоти марбути давлатӣ масъалаи халъи силоњро дар Бадахшон, ки солњост миёни гурӯҳҳои љинояткор радду бадал мешавад, мавриди бозбинӣ ќарор медињанд ва љињати Һалли мушкилоти мављуда аз имконоти ќудратӣ, франнӣ-техникӣ, интизомӣ ва њуќуќӣ истифода мебаранд. Аз тарафи дигар, таъмини амнияти дохилӣ ва оромиши сиёсӣ, ки аз авлавиятҳои сиёсати давлатӣ мањсуб меёбад, вазифаи сохторҳои ќудратӣ мебошад. Солњост, ки дар Бадахшон гурӯҳҳои љиноятпеша ва тољирони маводи мухаддир авзоњро нољур месозанд ва љомеаро ба њолати осебпазирӣ расонидаанд. Аз ин лињоз, ислоњи вазъ вазифаи аввалиндараљаи маќомоти зиддакли давлатӣ мебошад. Агар, мо гапи Шерзамонов ва «дастури нишондодњо»-и ўро, ки аслан парвои миллату давлат надорад (ба љуз сармоџи худ) бигирем, давлатдорӣ ва љомеасозӣ ба масхара кашида мешавад.

5.Аљиб ин аст, ки Шерзамонов аз созмонҳои байналмилалӣ хоњони он аст, ки ба корҳои дохилии Тољикистон дахлат намоянд ва масъаларо, ки марбути Тољикистон аст, Һаллу фасл намоянд. Дахлат дар умури давлат магар аз љумлаи иќдоми созмонҳои байналмилалӣ аст? Давлати мо дар умури давлатҳои дигар ва созмонҳои љањонӣ Һаќќи дахлат надорад. Њар гуна дахлатро дар умури дигар кишварҳои давлатҳои ќонунҳои байналмилалӣ манъ намудаанд. Масъулини созмонҳои байналмилалӣ масъаларо мефањманд, аммо чаро Шерзамонов ва Һампаџмонош масъаларо фањмидан намехоњанд ва саъй мекунанд ќазияро бузург нишон бидињанд?!

6.Њассосият бахшидан ба масъалаи Бадахшон барои ТТЭ ЊНИ чун обу Һаво зарур аст ва њоло ки дигар масоили доғ вуљуд надорад, нањзатиён аз Шерзамонови Бадахшӣ истифода мебаранд, то ба Һадафҳои худ бирасанд. Тамоми ќазия ва дар гирди он мољаро Һамин асту бас.

Фаридун Ориёӣ